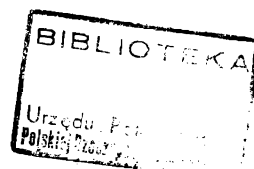

10 października 1931 r.

E04b 2/80

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14154.

Kl. 37 ~~a 1~~.

Friedrich Förster
(Finow, Niemcy)
i Robert Krafft
(Finow, Niemcy).

37a, 3/28

Ściana metalowa z ramą drewnianą.

Zgłoszono 6 września 1930 r.

Udzielono 11 lipca 1931 r.

Znane są ściany metalowe do domów mieszkalnych, zasobników ciepła, chłodni i do podobnych urządzeń, w których płyty metalowe w celu izolacji ciepła są umocowane na ramach drewnianych. Takie ściany mają tę wadę, że metal, wskutek rozszerzania i kurczenia się, spowodowanego zmianą temperatury, tworzy fałdy przez wgłębienia i wyboczenia które niszczą wygląd zewnętrzny ściany, a przy podwójnych ścianach z metalu powodują często stykanie się wewnętrznej ściany metalowej z zewnętrzną, a wskutek tego i przenoszenie ciepła poprzez ścianę, wreszcie zluźniają umocowanie płyt metalowych na ramach drewnianych.

W celu usunięcia tej ostatniej wady, okazało się konieczne umocować płyty na ramie drewnianej zapomocą gwoździ lub śrub w ten sposób, by w płytach utworzyć pewien luz, i dlatego wykonywano otwory większe niż to odpowiadało średnicy gwoździa lub śruby. Przez te duże otwory przenikała jednak wilgoć, wskutek czego drzewo szybko próchniało.

Znane są także ściany z blachy falistej, które jednak również nie usuwały powyżej opisanych wad, ponieważ blacha falista, o ile nie jest przymocowana do ramy na każdym żebrze, odkształca się cała, a nawet przy umocowaniu każdego poszczególnego żebra blachy na ramie rozszerzanie odby-

wać się może tylko w jednym kierunku, mianowicie w kierunku poprzecznym do żebra, lecz nie w kierunku podłużnym.

Wady te usuwa wynalazek niniejszy przez to, że ściany metalowe są wykonane z płyt metalowych, zaopatrzonych w krzyżujące się żebra. Żebra te umożliwiają rozszerzanie się płyt w dowolnym kierunku, przyczem płyty nie odkształcają się, ponieważ rozszerzanie się płyt powoduje tylko zmniejszenie się żeber. W celu umożliwienia działania żeber w częściach płyt przylegających do ramy drewnianej, należy przymocować płyty tylko na krawędziach. Drzewo może wtedy poddać się ku krawędzi płyty, przyczem płyta wskutek tego nie wygina się ani nie krzywi i nie może się na ramie obłuzniać. Dzięki temu można płyty przymocowywać na ramie w prosty sposób zapomocą gwoździ mocno połączonych z płytami (przylutowanych lub spawanych) tak, iż przez otwory dla gwoździ nie może przenikać wilgoć.

Rysunek przedstawia przykład wykonania ściany według wynalazku. Fig. 1 przedstawia ścianę domu w widoku z boku, a fig. 2 w przekroju.

Ściana składa się z dwóch równoległych płyt metalowych 1 i 2, przymocowanych po obu stronach ramy drewnianej, składającej się z listew 3 i 4. Płyty są za-

patrzone w krzyżujące się żebra 5, które umożliwiają rozszerzanie się płyt pod działaniem ciepła, przyczem płyty nie odkształcają się. Płyty są na ramach drewnianych przymocowane tylko na swych krawędziach zapomocą gwoździ 6 tak, że drzewo może się przy wysychaniu skurczyć do położenia uwidocznionego linią przerywaną, przyczem płaski kształt płyty metalowej nie ulega zmianie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ściana metalowa z ramą drewnianą, znamienna tem, że składa się z płyt metalowych, zaopatrzonych w krzyżujące się żebra, umożliwiające rozszerzanie się płyt bez odkształcania.

2. Ściana metalowa według zastrz. 1, znamienna tem, że płyty są do ramy przymocowane tylko na swych krawędziach.

3. Ściana metalowa według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że płyty przymocowane są do drzewa zapomocą mocno z niemi połączonych gwoździ (przylutowanych lub spawanych).

Friedrich Förster.

Robert Krafft.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

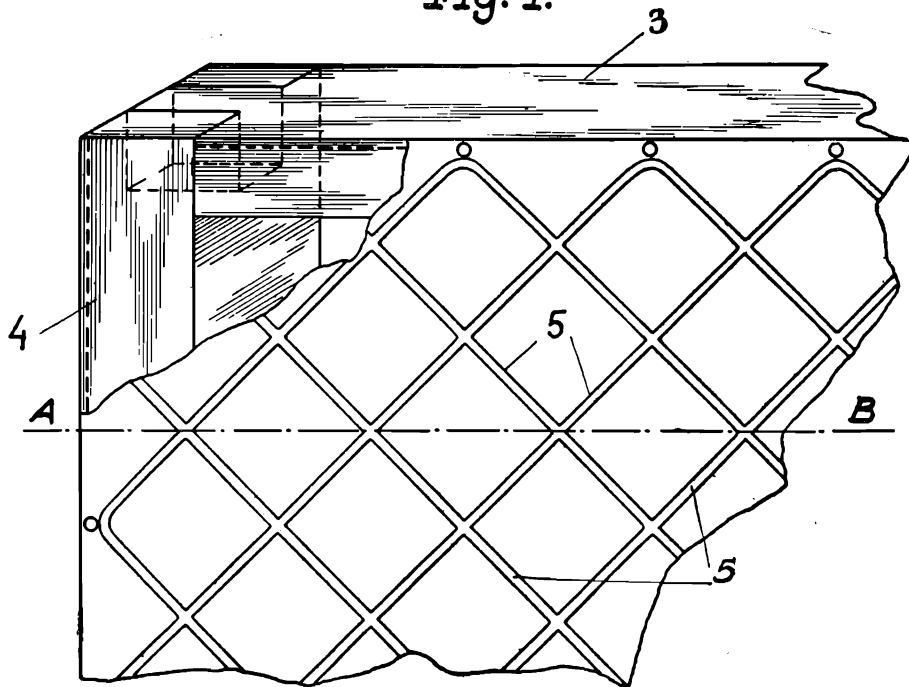

Fig. 2. (A-B)

